

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Εθνικόν και Καποδιστριακόν
Πανεπιστήμιον Αθηνών
— ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΟ 1837 —

Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

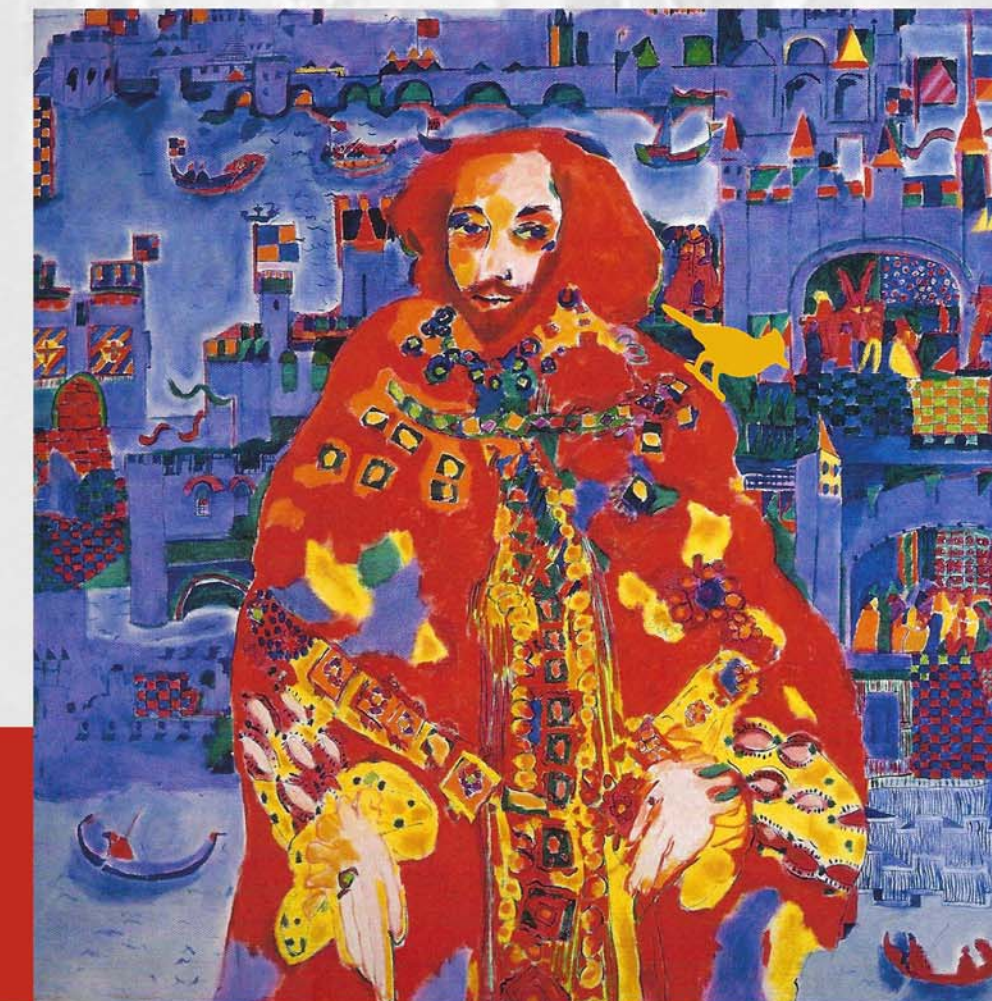

Η Φιλοσοφική Σχολή του ΕΚΠΑ εγκαινιάζει,
από το έτος 2020,
μια σειρά από επιμορφωτικές και καλλιτεχνικές δράσεις,
στο πλαίσιο της προσπάθειάς της για κοινοποίηση και διάχυση
της ακαδημαϊκής γνώσης και των ερευνητικών εργασιών
των μελών της (καθηγητών και φοιτητών) στην πόλη-έδρα
του Πανεπιστημίου.

Ο πρώτος κύκλος των δράσεων
έχει τον γενικό τίτλο «ΜΕΛΙΣΜΕΝΟΣ ΛΟΓΟΣ»
και αναφέρεται στις πολλαπλές διαστάσεις και λειτουργίες
που αποκτά ο λόγος (ποιητικός, λογοτεχνικός, θεατρικός,
τελετουργικός, λαϊκός-καθημερινός)
μέσα από την ηχητική του απόδοση
ως κώδικας ατομικής και συλλογικής έκφρασης
κι επικοινωνίας.

Τυπώθηκε στο ΕΚΠΑ
Σταδίου 5, 105 62 Αθήνα
Τηλ. 210 368 9374-5, 210 368 9391
210 368 9388

Ο ΜΕΛΙΣΜΕΝΟΣ ΛΟΓΟΣ
ΣΤΟΝ ΣΑΙΞΠΗΡ

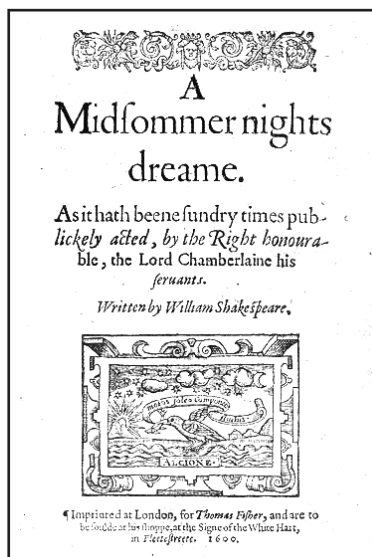

17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2020 Ώρα: 18.00

Διοργάνωση: Τμήμα Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας
Hellenic American College και Ελληνοαμερικανική Ένωση
Μασσαλίας 22, Αθήνα

ΑΘΗΝΑ 2020

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Εισηγήσεις (18.00-19.30)

Εύη Μήτση «Ο χορός της Ιουλιέτας»

Ο χορός στον *Ρωμαίο και Ιουλιέτα* 1.5 αποτελεί μεταφορά η οποία σωματοποιεί την απόσταση μεταξύ του κειμένου και της παράστασης, αλλά ταυτόχρονα και πρακτική που εξελίσσει την πλοκή και τους χαρακτήρες του έργου. Η σημασία της σκηνής του χορού διαφαίνεται και στις χορευτικές και τις κινηματογραφικές διασκευές του έργου.

Βάσια Μαρκίδου «Ο ρόλος και η σημασία της μουσικής στην Τρικυμία του Σαίξπηρ»

Ο ρόλος και η σημασία της μουσικής στην *Τρικυμία* του Σαίξπηρ ως θεατρικού εργαλείου, ως μαγικής δύναμης, ως τελετουργικής διαδικασίας, ως συμβόλου και μεταφοράς διερευνάται, ενώ αναφέρονται ακροθιγώς ορισμένες διασκευές του έργου που επανεγγράφουν πτυχές αυτής της πολυσύνθετης και καίριας λειτουργίας.

Λιάνα Σακελλίου «Η Μουσική του Σαιξπηρικού Ονείρου ή Το Όνειρο της Μουσικής του Φέλιξ Μέντελσον – Μια Ιστορία Γούστου»

Η διαρκής έλξη του *Ονείρου θερινής νυκτός* οφείλεται στην καταλληλότητά του να επινοείται ξανά από συγγραφείς, σκηνοθέτες, συνθέτες. Πιστεύεται ότι το έργο οφείλει τη λυρική του δύναμη στα τραγούδια των νεράιδων. Εξετάζοντας τη λειτουργία και τον ρόλο των τραγουδιών στην εποχή του Σαίξπηρ και διαχρονικά, προτείνεται ότι ο Μέντελσον προσφέρει το μουσικό και πολιτιστικό ορόσημο στην ερμηνεία τους τον 19ο αιώνα.

Χάρης Χαραλάμπους «Οι (Αμεταφράσιμες;) Μελωδίες των Σονέτων του Σαίξπηρ και η Σημασία τους»

Η ομιλία εστιάζει στη μουσικότητα των σονέτων και στις (ανυπέρβλητες;) δυσκολίες να αποδοθεί σε μετάφραση. Η μουσικότητα των σονέτων, καθώς και η συχνά εσκεμμένη κακοφωνία τους, δημιουργούν καινούργιες έννοιες στο νοηματικό επίπεδο, και μας καλούν να αναθεωρήσουμε το σημασιολογικό περιεχόμενό τους. Η μετάφραση άραγε αναδεικνύει τον αισθητικο-σημασιολογικό και ακουστικο-εννοιολογικό πλούτο των σονέτων; Τα απαθανατίζει;

Λένια Ζαφειροπούλου «Ο Σαίξπηρ και ο “παλιός, καλός καιρός” όταν ο Ουίλλιαμ Σαίξπηρ υποδύεται τον νοσταλγό γερο-ποιητή»

Σε ολόκληρο το έργο του Σαίξπηρ βρίσκουμε νύξεις για τους «παλιούς, καλούς καιρούς»: Τότε που ακόμα υμνούσαν την αγάπη με λόγο απέριττο, χωρίς ρητορικά τερτίπια, εκζήτηση και φιοριτούρες. Στα σονέτα του, ο Σαίξπηρ διεκδικεί, πλάι σε άλλους ποιητές την εύνοια του ίδιου άρχοντα-μαικήνα. Κι εκεί καταφεύγει συχνά στο προσωπείο του ανεπιτήδευτου γέρου ποιητή για να υπερασπιστεί το στυλ του ενάντια σε νεότερους αντιπάλους. Διαβάζοντας τα σονέτα θα σταθούμε σε αυτήν την υποτιθέμενη στυλιστική νοσταλγία του δαιμόνιου βάρδου· και θα δούμε ποια σχέση μπορεί να έχει με τη φρέσκια προτεσταντική ταυτότητα της ελισαβετιανής Αγγλίας: της νέας κοσμοκράτειρας με την παρθένο βασίλισσα και τον απέριττο χιτώνα ενός καλά υπολογισμένου, νέου και δυναμικού αντισυστημισμού. Τα ποιήματα θα διαβάσει ο Ορφέας Απέργης.

Πριν και μετά την τελευταία ομιλία θα ακουστούν τα σονέτα 18 και 130, σε μελοποίηση του φοιτητή του ΤΜΣ Νίκου Κυριαζή, τα οποία θα τραγουδήσουν a capela η σοπράνο Ίλια Σταμπόλη και ο βαρύτονος Πάρης Δημάτσας.

Μουσική βραδιά (19.45-20.30): Μουσική από την εποχή του Σαίξπηρ
Σύνολο Κέντρου Παλαιάς Μουσικής του Ωδείου Αθηνών

Ίριδα Σκολίδη & Νίκος Ζιάζιαρης - τραγούδι

Γιώργος Βελισσαρίδης - βιχουέλα

Μουσική προετοιμασία: Δημήτρης Κούντουρας - φλάουτο με ράμφος

Πρόγραμμα

-Come again, sweet love doth new invite, John Dowland (1563-1626)

Από το «1ο βιβλίο με τραγούδια», 1597

- When Daphne from fair Phoebus did fly, ανώνυμος (16ος αι.)

- Flow my tears, John Dowland (1563-1626)

Από το «2ο βιβλίο με τραγούδια», 1600

- Where the bee sucks, there suck I, Robert Johnson (1583-1633)

Από το θεατρικό έργο του Σαίξπηρ *Η καταιγίδα*

- There were three ravens, ανώνυμος (17ος αιώνας)

Σύνολο Κέντρου Παλαιάς Μουσικής - Ωδείο Αθηνών

Το Σύνολο αποτελείται από σπουδαστές του ΚΠΜ του Ωδείου Αθηνών. Στη μέχρι τώρα πορεία του το ΚΠΜ έχει συνεργαστεί με σημαντικούς φορείς πολιτισμού όπως ο ΟΜΜΑ, το Γαλλικό Ινστιτούτο, η Βιβλιοθήκη Λίλιαν Βουδούρη, το Τρίτο Πρόγραμμα κ.α. Το σύνολο του κέντρου έχει παρουσιάσει θεματικά προγράμματα και αφιερώματα για τον Guillaume de Machaut, την Αναγεννησιακή Φλωρεντία, τον Heinrich Schütz κι έχει εμφανιστεί στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, στη Γερμανική Εκκλησία, στην Εναλλακτική Σκηνή της ΕΛΣ, στη σειρά “Παλαιά Μουσική στον Άγιο Παύλο” ενώ έχει ηχογραφήσει για το Τρίτο Πρόγραμμα.

